

Sygn. akt III Kp 1016/11

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Moska

Protokolant: Agnieszka Kuriata

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2011 r.

zażalenia pokrzywdzonej – M. W. na postanowienie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Krzyki Zachód we W. z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie 2 Ds. 2211/11 o odmowie wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 437 § 1 k.

postanawia

nie uwzględnić zażalenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie 2 Ds. 2211/11 Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia - Krzyki Zachód odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie kierowania w dniu 6 czerwca 2011 r. we W., wobec M. W. gróźb karalnych pozbawienia życia przez nieustalone uczestniczące w zorganizowanej grupie przestępczej zmierzającej do usunięcia M. W. – urzędnika służby cywilnej z pracy w kontroli podatkowej z uwagi na to, że wykrywała przestępstwa podatkowe w firmach pozostających w układzie korupcyjnym z naczelnikami urzędu, oraz ograbienia jej z mieszkania, jak też legalizacji procedur przestępczego uwłaszczenia dokonanego przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) we W. tj. o czyn z art. art. 190 § 1 kk i art. 258 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 2 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa – art. 17 § 1 pkt 1 kpk.

Orzeczenie to zaskarżyła, w ustawowym terminie, pokrzywdzona – M. W., która – nie podnosząc żadnych konkretnych zarzutów przeciwko treści rozstrzygnięcia – wniosła o podjęcie śledztwa oraz zaznaczyła, że prokurator postępowiła w tej sprawie analogicznie jak „wszyscy inni prokuratorzy rozpoznający uprzednio sprawy obu procedurów przestępczych”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dokonał analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, w celu stwierdzenia czy zaskarżone orzeczenie jest adekwatne do poczynionych ustaleń, względnie czy rację ma pokrzywdzona domagając się uchylecia wszczęcia śledztwa.

Jest oczywiste, że prokurator dokonał prawidłowej oceny zebranego materiału dowodowego i dokonanych przez niego ustaleń nie można uznać za błędne. Należy podkreślić, że warunkiem wszczęcia śledztwa jest „uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa”. Wedle doktryny jest to tzw. faktyczna podstawa wszczynania dochodzenia lub śledztwa, czyli faktyczna zasadność ścigania w rozumieniu zasady legalizmu. Dla wszczęcia postępowania przygotowawczego wymagane jest więc posiadanie danych, z których w zasadny sposób można podejrzewać, że miało

miejsce przestępstwo, a więc zawinione zachowanie człowieka (vide T. Grzegorzczak, komentarz do kpk, Zakamycze 2003, s. 760).

W zawiadomieniu o przestępstwach pokrzywdzona nie wskazała jakichkolwiek okoliczności wskazujących zaistnienie jakiegokolwiek realnego przestępstwa. W szczególności brak jest danych wskazujących na funkcjonowanie jakiegokolwiek grupy przestępczej, zaś analiza pisemnego zawiadomienia wskazuje, że argumentacja przytoczona przez zawiadamiającą została wielokrotnie przytoczona i powtórzona w innych zawiadomieniach.

Analizując zarzuty stawiane przez pokrzywdzone należy zwrócić uwagę na ich ogólnikowość i brak jakichkolwiek konkretnych zarzutów, co zresztą było już akcentowane w uzasadnieniach innych postanowień o odmowie wszczęcia postępowań przygotowawczych.

Pomimo obszerności uzasadnienia (zarówno zażalenia jak i zawiadomienia o przestępstwach) pokrzywdzona nie wskazała na zaistnienie jakiegokolwiek z czynności sprawczych zarzucanych wielu osobom czynów.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak we wstępie.